

Promemoria

Anläggningsbesked för biodrivmedel

Promemorians huvudsakliga innehåll

Europeiska kommissionen har förlängt godkännandet av den svenska stödordningen för nedsättning av energi- och koldioxidskatt för biodrivmedel till och med den 31 december 2015. Regeringen har ansökt hos kommissionen om förlängning av statsstödsgodkännandena. Bedömningen är att en förlängning av godkännandena kräver en anpassning till kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020. Enligt dessa riktlinjer får driftstöd för livsmedelsbaserade biodrivmedel endast beviljas för anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och endast till dess att anläggningen har avskrivits fullständigt.

För att säkerställa att Sverige uppfyller riktlinjernas krav när skattelättnader ges föreslås ett system där skattelättnaden villkoras med att det finns ett s.k. anläggningsbesked. Anläggningsbeskedet ska visa att det finns ett kontrollsystem som säkerställer att de biodrivmedel som den skattskyldige söker avdrag för inte kommer från anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och som är fullständigt avskrivna. Statens energimyndighet ska utfärda anläggningsbeskeden.

För att införa systemet med anläggningsbesked krävs ändringar i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Innehållsförteckning

1	Lagtext	3
1.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	3
1.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	6
2	Ärendet och dess beredning	9
3	Bakgrund.....	9
3.1	Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi	9
3.2	Energiskattedirektivet och lagen om skatt på energi	10
4	Anläggningsbesked krävs för skattebefrielse för biodrivmedel	11
5	Anläggningsbeskedens omfattning och innehåll.....	13
6	Anmälan om ändringar, tillsyn och återkallelse av anläggningsbesked	15
7	Ikraftträdande.....	16
8	Konsekvensanalys.....	17
8.1	Konsekvenser för företag och näringsliv.....	18
8.2	Konsekvenser för myndigheter och domstolar.....	19
8.3	Övrigt	20
9	Författningskommentar.....	20
9.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	20
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	22

1 Lagtext

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

dels att 1 kap. 1 och 2 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas ett nytt kapitel, 3 a kap., och närmast efter 3 kap. 3 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Genom denna lag genomförs vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG.

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla för att energi från dessa energislag ska få beaktas för det syfte som anges i 3 § första stycket (hållbarhetskriterier).

Lagen innehåller bestämmelser om kriterier som biodrivmedel och flytande biobränslen ska uppfylla för att anses vara hållbara (hållbarhetskriterier) och om hållbarhetsbesked som ska visa detta. Lagen innehåller även bestämmelser om anläggningsbesked för biodrivmedel.

2 §

I lagen används följande beteckningar med den betydelse som här anges:

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

livsmedelsbaserade biodrivmedel: biodrivmedel som framställts från spannmål eller andra stärkelserika grödor, samt socker- eller oljegrödor,

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa,

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med,

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process, vars huvudsyfte inte är att producera detta material och där processen inte avsiktligt ändrats för att producera materialet,

produktionskedja: den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet.

Om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet framställs av avfall eller av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk avses bara den del av produktionsprocessen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

3 a kap. Anläggningsbesked

1 §

Om den som är rapporteringsskyldig för biodrivmedel enligt 3 kap. 1 § a begär det och det finns ett kontrollsystem som visar att de krav som anges i 2 § är uppfyllda, ska tillsynsmyndigheten i ett särskilt beslut ange att kontrollsystemet uppfyller kraven (anläggningsbesked).

2 §

Kontrollsystemet som avses i 1 § ska visa att de biodrivmedel som den rapporteringsskyldige avser att begära avdrag för enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi

1. inte är livsmedelsbaserade, eller

2. är livsmedelsbaserade men har producerats i anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskrivna.

3 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om det kontrollsystem och de kriterier som avses i 2 §.

4 §

Den som har fått ett anläggningsbesked ska utan dröjsmål anmäla sådana ändringar till tillsynsmyndigheten som har betydelse för rätten till beskedet.

5 §

Ett anläggningsbesked gäller tills vidare. Tillsynsmyndigheten ska återkalla ett anläggningsbesked om förutsättningarna för beskedet inte längre är uppfyllda. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremiss av Förslagen lydelse den 25 juni 2015

7 kap.

3 a §

För andra bränslen än de som anges i 2 kap. 1 § första stycket 1, 2 eller 3 får en skattskyldig som har förbrukat eller sålt bränslet som motorbränsle, göra avdrag för

1. energiskatt med 44 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som framställts av biomassa och som utgör fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99,

2. energiskatt med 78 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av ett motorbränsle för gnisttända motorer enligt KN-nr 3824 90 99 som framställts av biomassa och som utgör etanol, och

3. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent på den andel av motorbränslet som utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 eller 2 och som framställts av biomassa

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första stycket gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Första stycket gäller dock inte för biogas.

3 c §

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 79 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av etanol, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 1 eller 2, får i stället avdrag göras för energi-

skatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

Om beståndsdelens utgörs av etanol medges skattebefrielse enligt denna paragraf endast om den skattskyldige har framställt eller anskaffat denna etanol eller motsvarande mängd etanol, vilken vid import eller framställning inom EU har hänförts till KN-nr 2207 10 00 (odenaturerad etanol).

3 d §

För bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som den skattskyldige förbrukat eller sålt som motorbränsle får den skattskyldige, på den andel av motorbränslet som utgörs av en eller flera beståndsdelar som framställts av biomassa, göra avdrag för

1. energiskatt med 8 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av fettsyrametylester (Fame) enligt KN-nr 3824 90 99, och

2. energiskatt med 100 procent och koldioxidskatt med 100 procent om beståndsdelens utgörs av någon annan beståndsdel än som anges i 1 och som framställts av biomassa.

Om ett bränsle som framställts av biomassa utgör ett bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3, får i stället avdrag göras för energiskatt med 100 procent och för koldioxidskatt med 100 procent för den andel av motorbränslet som bränslet utgör.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Första och andra styckena gäller endast om motorbränslet eller beståndsdelens omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.

4 §¹

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning.

¹ Senaste lydelse 2011:1197.

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

I fråga om biogas som den skattskyldige har förbrukat eller sålt som motorbränsle för transportändamål gäller första stycket endast om bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen *och av ett anläggningsbesked enligt 3 a kap. samma lag.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016. Villkoren om anläggningsbesked i 7 kap. 3 a § tredje stycket, 3 c § tredje stycket, 3 d § tredje stycket och 4 § andra stycket tillämpas inte när skattskyldigheten inträder före detta datum.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2 Ärendet och dess beredning

Europeiska kommissionen har förlängt godkännandet av den svenska stödordningen för nedsättning av energiskatt och koldioxidskatt för biodrivmedel t.o.m. den 31 december 2015 (statsstödsärenden SA.38421 avseende vätskeformiga biodrivmedel och SA.38421 avseende biogas som drivmedel). Regeringen ansökte den 3 februari 2015 om förlängning av statsstöds godkännandena (statsstödsärenden SA.40815 och SA.40816). Samtal pågår med kommissionen med inriktning på att skapa möjligheter för Sverige att under hösten få beslut om förlängda godkännanden av de nuvarande skattereglerna för biodrivmedel. Bedömningen är att en förlängning av godkännandena kräver en anpassning till punkten 113 i kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014-2020 (nedan kommissionens riktlinjer). Förslagen i denna promemoria syftar till att genomföra en sådan anpassning.

3 Bakgrund

3.1 Kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi

I artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs principen att statligt stöd är förbjudet för att förhindra snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden och för att förhindra påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. I vissa fall kan dock statligt stöd anses vara förenligt med den inre marknaden. Detta framgår av artikel 107.3. I punkten c anges att statligt stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen har i sitt meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014-2020 (EUT C200, 28.6.2014, s. 1) angett villkoren för när stöd till energi och miljö kan anses vara förenliga med artikel 107.3 c i fördraget. Riktlinjerna tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden fr.o.m. den 1 juli 2014. Driftsstöd för livsmedelsbaserade biodrivmedel kan enligt riktlinjerna endast beviljas för anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och till dess att anläggningen avskrivits fullständigt, men i inga händelser längre än till 2020, se punkterna 113 och 121.

Både koldioxidskatten och energiskatten är att anse som miljörelaterade skatter. Nedsättning av eller befrielse från skatterna kan vara utformade så att åtgärderna definitionsmässigt utgör statsstöd enligt reglerna i fördraget. Kommissionen anser att de nuvarande svenska reglerna för beskattning av biodrivmedel är att anse som statligt stöd och har godkänt

stöden t.o.m. utgången av 2015 (jfr under avsnitt 2 och 3.2). Besluten har fattats med stöd av de äldre riktlinjer för stöd till miljöskydd som gällde för beslut som togs av kommissionen innan den 1 juli 2014, Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd (2008/C 82/01).

3.2 Energiskattedirektivet och lagen om skatt på energi

I lagen (1994:1776) om skatt på energi regleras skatter på bränslen och elektrisk kraft. Skattereglerna är anpassade till det s.k. energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet. Energiskattedirektivet innehåller bestämmelser om vad som ska beskattas och hur detta ska ske. Grundregeln i såväl energiskattedirektivet som i lagen om skatt på energi är att bränslen och elektrisk kraft ska beskattas. Av olika skäl kan viss användning av dessa energislag undantas från beskattning, antingen genom tvingande unionsrättslig reglering eller att medlemsstaterna ges en möjlighet till detta.

Energi- och koldioxidskattesatserna på fossila bränslen framgår av 2 kap. 1 § lagen om skatt på energi. Artikel 16.1 i energiskattedirektivet ger medlemsstaterna rätt att helt eller delvis tillämpa skattebefrielse för bl.a. produkter som framställts av biomassa. Ett förbehåll för skattebefrielsen är att den inte får medföra någon överkompensation för merkostnaderna för framställning av de aktuella biobränslena i förhållande till de fossila bränslen de ersätter (se artikel 16.3 i energiskattedirektivet). De biobränslen som definieras som energiprodukter enligt 1 kap. 3 § lagen om skatt på energi är skattepliktiga enligt 2 kap. 3 § samma lag. Övriga biodrivmedel är skattepliktiga genom 2 kap. 4 § första stycket 1 lagen om skatt på energi. Skatt ska tas ut med de skattebelopp som gäller för likvärdigt fossilt bränsle enligt 2 kap. 1 § lagen om skatt på energi.

Skattelättnader tillämpas dock för bränslen som framställts av biomassa. Av 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ lagen om skatt på energi framgår att en skattskyldig får göra avdrag för hela koldioxidskatten respektive delar av energiskatten för olika typer av biodrivmedel (dvs. en beståndsdel som framställts av biomassa) under vissa förutsättningar. Bestämmelsen i 7 kap. 4 § lagen om skatt på energi innehåller regler om biogas och vätskeformiga biodrivmedel behandlas i 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§. En förutsättning för avdragsrätt enligt dessa bestämmelser är att bränslet omfattas av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. För biogas gäller dock detta krav endast för motorbränsle för transportändamål.

4 Anläggningsbesked krävs för skattebefrielse för biodrivmedel

Förslag: Befrielse från energiskatt och koldioxidskatt för vätskeformigt motorbränsle eller beståndsdel som framställts av biomassa samt biogas som motorbränsle för transportändamål villkoras av att motorbränslet eller beståndsdelen omfattas av ett anläggningsbesked enligt lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Skälen för förslaget

I syfte att möjliggöra att EU-kommissionen beslutar om förlängt statsstödsgodkännande för befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på biodrivmedel krävs att skattebefrielsen villkoras av att punkten 113 i kommissionens meddelande om riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014-2020 uppfylls. Förslagen i denna promemoria syftar till att genomföra en sådan anpassning. Anpassningen måste göras för att säkerställa att livsmedelsbaserade biodrivmedel som ges sådan skattebefrielse som enligt kommissionens uppfattning är att anse som statsstöd inte har producerats i anläggningar som tagits i drift efter den 30 december 2013. Biodrivmedlet får inte heller ha producerats i anläggningar som är fullständigt avskrivna. När bestämmelser ska tas fram för att säkerställa att dessa förutsättningar är uppfyllda finns det skäl att dra nytta av det system som har införts för kontroll av hållbarheten för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Hållbarhetssystemet för biodrivmedel och flytande biobränslen

Systemet för hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen infördes som en del av genomförandet av det s.k. förnybartdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG om främjande av användning av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG). Enligt artikel 17 i förnybartdirektivet får finansiellt stöd endast ges för användning av biodrivmedel och flytande biobränslen som är hållbara dvs. uppfyller hållbarhetskriterierna i direktivet.

Bestämmelser om hållbarhetssystemet finns i den s.k. hållbarhetslagen, dvs. lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen, i den s.k. hållbarhetsförordningen, dvs. förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och i Statens energimyndighets föreskrifter om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (STEMFS 2011:2). Bestämmelserna ställer upp ramar för hur kontrollen av hållbarhet ska fungera så att statsstöd i form av skattebefrielse endast ges till biodrivmedel och flytande biobränslen som kan anses vara hållbara.

För biodrivmedel är systemet uppbyggt så att de som enligt 4 kap. lagen om skatt på energi är skattskyldiga för bl.a. biodrivmedel (rapporteringskyldiga) under vissa förutsättningar får ett hållbarhetsbesked av Statens energimyndighet. Skattebefrielse för biodrivmedel åstadkoms genom avdrag i den skattskyldiges deklaration av energiskatt och koldioxidskatt enligt regler i 7 kap. lagen om skatt på energi. Hållbarhetsbeskedet är ett villkor för att göra sådant skatteavdrag.

En förutsättning för att en rapporteringsskyldig ska få ett hållbarhetsbesked är att det finns ett kontrollsystem inrättat som säkerställer att de biodrivmedel som rapporteras är att anse som hållbara. Det anges i hållbarhetslagen att den rapporteringsskyldige ska säkerställa att kravet är uppfyllt genom överenskommelser, direkt eller indirekt, med samtliga aktörer i hela produktionskedjan och genom stickprov. En oberoende granskare ska granska kontrollsystemet och utfärda intyg med utlåtande om kontrollsystemet. Ett hållbarhetsbesked gäller tills vidare men ska omprövas. Hållbarhetsbeskedet kan återkallas och den rapporteringsskyldige ska anmäla väsentliga ändringar i kontrollsystemet till tillsynsmyndigheten. Det är Energimyndigheten som är tillsynsmyndighet för hållbarhetslagen. Detta framgår av förordningen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen.

Anläggningsbesked

På samma sätt som hållbarhetsbeskeden fungerar i skattesystemet bör ett system med anläggningsbesked kunna fungera. Anläggningsbeskeden föreslås visa att livsmedelsbaserade biodrivmedel som den rapporteringsskyldige avser att begära avdrag för enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 §§ lagen om skatt på energi har producerats i anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskrivna eller att livsmedelsbaserade biodrivmedel inte hanteras, om så är fallet. Anläggningsbeskedet föreslås införas som ett villkor för att den skattskyldige ska kunna medges avdrag från energiskatt och koldioxidskatt på biodrivmedel. Med biodrivmedel avses i hållbarhetslagen vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål. Avdragsbestämmelserna finns för olika vätskeformiga biodrivmedel i 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§ lagen om skatt på energi samt för biogas i 7 kap. 4 § samma lag.

Det bör vara alla som är skattskyldiga för biodrivmedel enligt lagen om skatt på energi som ska ha ett anläggningsbesked för att kunna medges skatteavdrag även om den anpassning till kommissionens riktlinjer som nu föreslås endast gäller livsmedelsbaserade biodrivmedel som producerats i nyare anläggningar. Det är viktigt för tillförlitligheten i systemet att frågan om huruvida livsmedelsbaserade biodrivmedel hanteras hos en aktör också genomgår en kontroll.

Förslaget föranleder att nya bestämmelser om anläggningsbesked införs i hållbarhetslagen och att ändringar görs i 7 kap. 3 a, 3c, 3 d och 4 §§ lagen om skatt på energi.

5 Anläggningsbeskedens omfattning och innehåll

Förslag: Om den som är rapporteringsskyldig för biodrivmedel begär det och det finns ett kontrollsystem som visar att de biodrivmedel som denne avser att begära avdrag för enligt lagen om skatt på energi inte är livsmedelsbaserade eller, om de är livsmedelsbaserade, att de har producerats i anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013, ska tillsynsmyndigheten i ett särskilt beslut ange att kontrollsystemet uppfyller kraven (anläggningsbesked).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om utformningen av kontrollsystem och om de kriterier som anläggningsbeskeden ska avse.

Livsmedelsbaserade biodrivmedel är biodrivmedel som framställts från spannmål eller andra stärkelserika grödor, sockergrödor eller oljegrödor.

Skälen för förslaget

Den rapporteringsskyldige får begära anläggningsbesked

Enligt förslagen i denna promemoria bör innehav av anläggningsbesked vara en förutsättning för avdrag för energiskatt och koldioxidskatt på biodrivmedel enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d och 4 §§ lagen om skatt på energi. Det ligger därför i aktörernas eget intresse att begära ett sådant besked. Kravet på att ha ett anläggningsbesked föreslås inte bli obligatoriskt vilket är en skillnad från kravet på hållbarhetsbesked.

Det bör vara de som är rapporteringsskyldiga för biodrivmedel enligt hållbarhetslagen, dvs. de som är skattskyldiga för biodrivmedel enligt 4 kap. lagen om skatt på energi, som ska kunna begära anläggningsbesked.

Tillsynsmyndigheten utfärdar anläggningsbesked

Det bör vara tillsynsmyndigheten, dvs. Statens energimyndighet, som utfärdar anläggningsbesked. Ett anläggningsbesked bör endast utfärdas om den som är rapporteringsskyldig genom ett kontrollsystem kan visa att de livsmedelsbaserade biodrivmedel som denne avser att begära avdrag för enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 §§ lagen om skatt på energi har producerats i anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskrivna eller att livsmedelsbaserade biodrivmedel inte hanteras.

Kontrollsystem

De uppgifter som ska säkerställas inom kontrollsystemet för ett anläggningsbesked är först och främst om livsmedelsbaserade biodrivmedel hanteras. Om så är fallet ska det säkerställas att de biodrivmedel som den rapporteringsskyldige avser att begära avdrag för enligt 7 kap. 3 a, 3 c,

3 d eller 4 §§ lagen om skatt på energi kommer från anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och som inte är fullständigt avskrivna. Kontrollsystemet ska innehålla rutiner för hur den rapporterings-skyldige ska säkerställa att kraven för att få ett anläggningsbesked uppfylls.

De aktörer som kan begära anläggningsbesked föreslås vara de som är rapporteringsskyldiga enligt hållbarhetslagen. Den som är rapporterings-skyldig enligt hållbarhetslagen ska enligt nuvarande regler ha ett kontrollsystem för att säkerställa att biodrivmedel och flytande biobränslen kan anses som hållbara. Detta innebär att samtliga aktörer som krävet på anläggningsbesked för skatteavdrag nu föreslås riktas mot redan har ett kontrollsystem på plats för att det ska gå att kontrollera att hållbarhets-kriterierna är uppfyllda. Flera av de rutiner som krävs enligt befintlig lagstiftning går även att använda för att kontrollera att kraven är uppfyllda för att ett anläggningsbesked ska kunna utfärdas. Till exempel krävs det i kontrollsystemet för hållbarhetskriterier att rapporteringsskyldiga kan spåra biodrivmedel tillbaka genom hela produktionskedjan, och därmed har kunskap om vilka anläggningar som producerat de biodrivmedel som de yrkar skatteavdrag för i sin punktskattedeklaration. Det krävs även att kontrollsystemet särskiljer partier av biodrivmedel som är producerade av olika råvaror genom ett massbalanssystem. Detta framgår av hållbarhetsförordningen. Inriktningen bör vara att kontrollen av uppgifterna för anläggningsbesked ska kunna ske i förhållande till de mängder som hanteras i det massbalanssystem som används för att säkerställa hållbarhetskriterierna.

Den rapporteringsskyldige kan i vissa fall vara både ägare av produktionsanläggningen och den som för biodrivmedlet över skattepunkt och därmed är rapporteringsskyldig. I de flesta fall kommer det dock vara olika aktörer som producerar biodrivmedlet och som är rapporterings-skyldiga. Det krävs därför att den rapporteringsskyldiges kontrollsystem säkerställer att biodrivmedlet har producerats i anläggningar som uppfyller de krav som ställs. Till skillnad från kraven för hållbarhetsbesked behöver dock inte ett kontrollsystem för anläggningsbesked omfatta hela produktionskedjan, utan det krävs endast att det finns spårbarhet från den anläggning som producerat biodrivmedlet.

Detaljerade bestämmelser om kontrollsystemet bör inte finnas på lag-nivå eftersom det kan krävas att ändringar behöver genomföras med kortare tidsintervall än de som gäller för ändring av lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela föreskrifter om kontrollsystemets utformning och om de kriterier som anläggningsbeskeden ska avse. I hållbarhetslagen föreskrivs i fråga om kontrollsystem att den rapporteringsskyldige ska göra stickprov hos aktörer i produktionskedjan och att en oberoende granskare ska kontrollera att kontrollsystemet är korrekt, tillförlitligt och skyddat mot bedrägerier. Detta är krav som följer av förnybartdirektivet. Behovet av sådana bestämmelser torde vara mindre än för de uppgifter som ska kontrolleras i kontrollsystemet för anläggningsbesked. Vid framtagande av föreskrifter på lägre nivå än lag bör frågan om hur uppgifterna ska kontrolleras analyseras vidare. På förordningsnivå bör också införas en skyldighet för Energi-myndigheten att underrätta Skatteverket om beslut om anläggningsbe-

sked samt om återkallelse av sådana besked, på samma sätt som i dag gäller för hållbarhetsbesked.

Vilka mängder ska anläggningsbeskedet avse

Syftet med att införa anläggningsbesked är att säkerställa att kommissionens riktlinjer för att kunna ge finansiellt stöd uppfylls. När ett system med sådana besked införs bör därför kontrollen kopplas till de mängder som den rapporteringsskyldige avser att begära avdrag för enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 §§ lagen om skatt på energi.

Livsmedelsbaserade biodrivmedel

Enligt förslaget i denna promemoria ska livsmedelsbaserade biodrivmedel definieras som biodrivmedel som framställts från spannmål eller andra stärkelserika grödor, socker- eller oljegrödor. Definitionen är densamma som den som finns i artikel 2 (113) i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklarar förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

Uttrycket *stärkelserika grödor* bör överensstämma med den definition av sådana grödor som finns i *förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/... av den ... om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor* (ILUC-direktivet). Det rör sig alltså om spannmål så som vete, råg, havre och majs (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sötpotatis, maniok och jams) och stamknölar (till exempel taro).

Det finns ingen definition av sockergrödor och oljegrödor. Bedömningen är att sockergrödor bör avse till exempel sockerbetor och sockerrot, och att oljegrödor bör avse till exempel raps och oljepalmer.

Råvaror som uppfyller definitionen av restprodukt eller avfall i 1 kap. 2 § hållbarhetslagen är inte livsmedelsbaserade biodrivmedel.

6 Anmälan om ändringar, tillsyn och återkallelse av anläggningsbesked

Förslag: Den som har fått ett anläggningsbesked ska utan dröjsmål anmäla sådana ändringar som har betydelse för rätten till beskedet.

Ett anläggningsbesked gäller tills vidare men ska återkallas om förutsättningarna för beskedet inte längre uppfylls. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart.

Skälen för förslaget

Anmäla ändringar

Den som har fått ett anläggningsbesked ska anmäla ändringar till tillsynsmyndigheten, om ändringarna har betydelse för rätten till beskedet. Detta

omfattar både ändringar i kontrollsystemet och ändringar i den rapporteringsskyldiges verksamhet. Exempel på ändringar som ska anmälas är om den rapporteringsskyldige vid begäran om anläggningsbesked uppgett att inköp endast sker från leverantörer som har anläggningsbesked, men sedan börjar köpa in biodrivmedel från leverantörer utan anläggningsbesked.

Tillsyn

Nuvarande bestämmelser om tillsyn i hållbarhetslagen bör även omfatta anläggningsbeskeden vilket innebär att tillsynsmyndigheten exempelvis kan förelägga den rapporteringsskyldige att komma in med en ändring av kontrollsystemet så att de krav som ställs uppfylls.

Återkallelse

Ett anläggningsbesked gäller tills vidare men ska kunna återkallas om förutsättningarna för beskedet inte längre uppfylls. Ändringar kan ha gjorts i kontrollsystemet eller i den rapporteringsskyldiges verksamhet som innebär att den rapporteringsskyldige inte längre är berättigad till ett anläggningsbesked. Ett beslut om återkallelse bör gälla omedelbart.

Överklagande

Nuvarande bestämmelser om överklagande i hållbarhetslagen bör även omfatta anläggningsbeskeden. Detta innebär att tillsynsmyndighetens beslut får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

7 Ikraftträdande

Förslag: Lagen om ändring i lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och lagen om ändring i lagen om skatt på energi träder i kraft den 1 januari 2016.

De nya villkoren om anläggningsbesked i lagen om skatt på energi tillämpas inte när skattskyldigheten inträder före ikraftträdandet. Äldre bestämmelser i lagen om skatt på energi gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Skälen för förslaget

Ikraftträdande

Det nuvarande statsstödsgodkännandet för befrielse från energiskatt och koldioxidskatt för biodrivmedel gäller t.o.m. den 31 december 2015. Eftersom ändringarna i såväl lagen om skatt på energi som i hållbarhetslagen syftar till en regelanpassning för att möjliggöra ett fortsatt statsstödsgodkännande bör de föreslagna ändringarna träda i kraft den 1 januari 2016.

Övergångsbestämmelser i lagen om skatt på energi

Kravet på anläggningsbesked ska bara gälla om skattskyldigheten har inträtt efter den 1 januari 2016. Lagen ska inte tillämpas på situationer där skattskyldigheten inträtt före årsskiftet, oavsett om skattdeklarationen lämnats och själva skattebetalningen sker efter årsskiftet.

8 Konsekvensanalys

Här redovisas för de konsekvenser som uppstår till följd av förslaget.

Bedömningen är att ändringarna är en förutsättning för att Sveriges ansökan om fortsatt statsstödsgodkännande ska beviljas. Utan ett fortsatt statsstödsgodkännande skulle nedsättning av energi- och koldioxidskatterna utgöra ett olagligt statsstöd. I en sådan situation ska den som mottagit stödet betala tillbaka stödet med en viss ränta. Alternativet till förslaget är således att ändra lagen om skatt på energi så att biodrivmedel beskattas med samma skatt som motsvarande fossilt drivmedel efter den 31 december 2015.

I nuvarande läge saknas därmed acceptabla alternativ till att införa det förslag till lagändring som läggs fram i promemorian.

Vilka berörs av förslaget

Lagstiftningen innebär att den som yrkar avdrag för skatt på flytande och gasformiga biodrivmedel utöver ett hållbarhetsbesked även måste inneha ett anläggningsbesked för att visa att de livsmedelsbaserade biodrivmedel för vilka avdrag yrkas inte kommer ifrån anläggningar som tagits i drift efter den 30 december 2013 eller från anläggningar som är fullständigt avskrivna. Uppskattningsvis 60 företag som levererar eller säljer biodrivmedel kommer att omfattas av kravet, varav cirka 30 företag endast hanterar biogas.

Förslaget innebär också indirekta effekter för producenter av livsmedelsbaserade biodrivmedel i anläggningar som är tagna i drift efter 30 december 2013 eller som är fullständigt avskrivna. Det bedöms endast finnas ett fåtal sådana anläggningar i Sverige.

Offentligfinansiella effekter

Enligt Finansdepartementets beräkningskonventioner antas fasta volymer före och efter ikraftträdande av en regelförändring. Enligt detta antagande skulle förslaget kunna tolkas ha offentligfinansiella effekter då det förändrar förutsättningarna för företag att få skatteavdrag. I det fall något företag med de nya bestämmelserna inte längre kan få skatteavdrag är bedömningen dock att de volymer som därmed tas bort från marknaden ersätts med andra volymer av samma bränsle som inte berörs av regelförändringen. Volymerna livsmedelsbaserade biodrivmedel till transportsektorn som inte längre är berättigade till skatteavdrag kan också fortfarande användas inom andra områden. Med anledning av detta bedöms att åtgärden inte kommer ha någon offentligfinansiell effekt.

Effekter för miljön

Förslaget bedöms inte leda till några effekter för miljön, då användningen av biodrivmedel inte förväntas påverkas direkt av lagförslaget.

Förenlighet med EU-rätten

Regleringen bedöms överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Ikraftträdande

Bedömningen är att en förutsättning för att Sverige ska få ett förlängt statsstödsgodkännande är att de krav som följer av punkten 113 i kommissionens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi är genomförda senast den 1 januari 2016. Det är därför nödvändigt att lagstiftningen träder ikraft vid denna tidpunkt.

8.1 Konsekvenser för företag och näringsliv

Påverkan på marknadsförutsättningarna för producenter av livsmedelsbaserade biodrivmedel

Förslaget innebär att livsmedelsbaserade biodrivmedel som är producerade i en anläggning som tagits i drift efter den 30 december 2013 eller är fullständigt avskriven inte kan beviljas avdrag för skatt på biodrivmedel. Den absoluta merparten av de produktionsanläggningar som finns i Sverige är tagna i drift innan detta datum, samt inte fullständigt avskrivna. Detsamma bedöms även gälla de produktionsanläggningar utomlands där biodrivmedel som passerar skattepunkten i Sverige har framställts.

Förslaget innebär dock en påverkan för förutsättningarna för anläggningar som är tagna i drift senare än 30 december 2013. Genom lagändringen skattebefrias inte längre livsmedelsbaserade biodrivmedel från sådana anläggningar. Det kan därmed bli svårt för dessa anläggningar att leverera biodrivmedel till den svenska marknaden. Det är fortsatt möjligt för anläggningarna att leverera biobränsle till marknaden för värmeproduktion – vilket dock kan komma att leda till minskad lönsamhet.

Tidsåtgång och administrativa kostnader

Förslaget innebär kostnader för de företag som berörs, genom att de behöver införa rutiner för att säkerställa att lagstiftningens krav uppfylls. Kostnaderna begränsas dock kraftigt av att samtliga berörda företag redan har ett kontrollsystem i enlighet med hållbarhetslagen och att de uppgifter som ska kontrolleras är enkla. Företagen behöver endast göra mindre ändringar i befintliga rutiner. I vissa fall kan det också krävas att befintliga kontrakt med leverantörer behöver ändras. De administrativa kostnaderna bedöms som marginella. Sammantaget bedöms förslaget således endast innebära marginellt ökade kostnader för berörda företag.

Påverkan på konkurrensförhållanden mellan företag

Förslaget innebär relativt sett större kostnader för rapporteringsskyldiga som hanterar livsmedelsbaserade biodrivmedel, i förhållande till företag som endast hanterar biodrivmedel från andra råvaror. Skillnaden bedöms dock inte nämnvärt kunna påverka konkurrensförhållanden mellan företag.

Produktionsanläggningar för livsmedelsbaserade biodrivmedel som är tagna i drift efter 30 december 2013 eller fullständigt avskrivna kommer att ha en konkurrensnackdel gentemot andra anläggningar.

Effekter på små företag

Då statsstödsreglerna kräver att samtliga företag som erhåller stöd i form av skattebefrielse omfattas av reglerna kommer små företag, precis som större företag, inte längre kunna erhålla skattebefrielse för livsmedelsbaserade biodrivmedel producerade i anläggningar tagna i drift efter den 30 december 2013 eller som är fullständigt avskrivna. Små drivmedelsleverantörer som avser att begära avdrag för biodrivmedel kommer, precis som stora drivmedelsleverantörer, behöva införa administrativa rutiner för att hantera lagstiftningen. Regeringens avsikt är att företag som köper biodrivmedel från en drivmedelsleverantör som har anläggningsbesked ska kunna ha ett enklare kontrollsystem, vilket förenklar för små företag.

8.2 Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Statens energimyndighet

Förslaget innebär nya uppgifter för Statens energimyndighet, som är tillsynsmyndighet. Det krävs att myndigheten på kort tid bereder ärenden om anläggningsbesked samt fattar beslut om sådana besked. Myndigheten kommer även behöva ta fram föreskrifter samt vägledande material till de rapporteringsskyldiga, och genomföra övrigt arbete med verktyg och rutiner för att hantera ärenden och tillsyn. Tillkommande uppgifter bedöms kunna hanteras inom befintligt anslag.

Skatteverket

Tillkommande kostnader för Skatteverket bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Domstolarna

De som är rapporteringsskyldiga kommer enligt förslaget om ändring i hållbarhetslagen att kunna överklaga beslut om anläggningsbesked till allmän förvaltningsdomstol. Det bedöms vara osannolikt att detta kommer ske annat än i undantagsfall. Sedan lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen trädde i kraft har endast ett mål uppkommit i de allmänna förvaltningsdomstolarna. Förslaget bedöms därför inte annat än marginellt kunna påverka antalet mål eller arbetsbelastningen i domstolarna.

Förslaget om ändring i lagen om skatt på energi bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

De eventuellt tillkommande kostnader för Sveriges domstolar som skulle kunna uppstå genom förslagen i denna promemoria bedöms därför rymmas inom befintliga anslagsramar.

8.3 Övrigt

Förslaget bedöms inte ha någon effekt på utbudet av biodrivmedel då det bedöms att endast ett fåtal anläggningar inte kommer att uppfylla kraven för skattebefrielse. De administrativa kostnaderna för de skattskyldiga bedöms inte heller vara så stora att de kommer ha effekt på priset för biodrivmedel. Sammantaget har förslaget inte någon effekt på hushållen.

Förslagen påverkar inte den kommunala självstyrelsen, brottsligheten, det brottsförebyggande arbetet, sysselsättningen och den offentliga servicen i olika delar av landet, jämställdheten mellan kvinnor och män eller möjligheten att nå de integrationspolitiska målen.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

1 kap.

1 §

Första stycket tas bort eftersom en ingressnot till författningen talar om vilket direktiv som genomförs. Det anges i paragrafen att lagen utöver bestämmelser om hållbarhetskriterier även innehåller bestämmelser om anläggningsbesked. Det framgår av 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d respektive 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi att ett anläggningsbesked utgör ett villkor för skatteavdrag enligt dessa bestämmelser.

2 §

I paragrafen införs en ny definition. Med *livsmedelsbaserade biodrivmedel* avses biodrivmedel som framställts från spannmål eller andra stärkelserika grödor, sockergrödor eller oljegrödor. Med spannmål eller andra stärkelserika grödor avses spannmål så som vete, råg, havre och majs (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sötpotatis, maniok och jama) och stamknölar (till exempel taro). Sockergrödor avser till exempel sockerbeter och sockerrör. Med oljegrödor avses exempelvis raps och oljepalmer.

Råvaror som inte omfattas av någon av ovanstående kategorier är inte livsmedelsbaserade biodrivmedel. Detta innefattar till exempel material som innehåller både cellulosa och lignin (så som biomassa från skog och vedartade energigrödor) samt material som främst består av cellulosa och hemicellulosa men som har ett lägre lignininnehåll än material som innehåller både cellulosa och lignin (så som gräsartade energigrödor med lågt stärkelseinnehåll, till exempel rajgräs, jungfruhirs, miskantus, italienskt rör och andra sådana täckgrödor före och efter huvudgrödor). Råvaror som uppfyller definitionen av restprodukt eller avfall i 1 kap. 2 § hållbarhetslagen är inte heller livsmedelsbaserade biodrivmedel.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

3 a kap.

1 §

Paragrafen är ny. Rapporteringsskyldig för biodrivmedel är den som enligt 4 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi är skattskyldig för bränsle som helt eller delvis utgörs av biodrivmedel. Detta framgår av hänvisningen till 3 kap. 1 § a. Det är endast de som är rapporteringsskyldiga för biodrivmedel som kan begära anläggningsbesked, inte de som är rapporteringsskyldiga för flytande biobränsle. Beskedet ska ges av tillsynsmyndigheten i ett särskilt beslut som benämns anläggningsbesked. Av beslutet ska det framgå att det finns ett kontrollsystem som visar att de krav som anges i 2 § är uppfyllda. Det är således inte specifika mängder som ska kontrolleras av tillsynsmyndigheten, utan kontrollen ska avse att det finns ett kontrollsystem. Det framgår av förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen vilken myndighet som är tillsynsmyndighet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

2 §

Paragrafen är ny. Kontrollsystemet ska visa att de biodrivmedel som den rapporteringsskyldige avser att begära avdrag för enligt 7 kap. 3 a, 3 c, 3 d eller 4 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi inte är livsmedelsbaserade, eller är livsmedelsbaserade men har producerats i anläggningar som tagits i drift före den 31 december 2013 och inte är fullständigt avskrivna. Kontrollsystemet för anläggningsbesked behöver därför inte omfatta hela produktionskedjan, utan det krävs endast att det finns spårbarhet från den anläggning som producerat biodrivmedlet. Kraven på utformningen av kontrollsystemet kommer att framgå av bestämmelser på lägre nivå än lag. I 3 § finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om såväl kontrollsystemet som de kriterier som anläggningsbeskedet ska avse.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

3 §

Paragrafen är ny. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får bemyndigande att meddela föreskrifter om utformningen av kontrollsystem och om de kriterier som anläggningsbeskeden ska avse, det vill säga de krav ifråga om drifttagning och avskrivning för livs-

medelsbaserade biodrivmedel som ska vara uppfyllda för den anläggning som biodrivmedlet producerats i. Kraven finns i 2 §. Detaljerade bestämmelser om kontrollsystemet kommer således att finnas på lägre nivå än i lag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

4 §

Paragrafen är ny. Den rapporteringsskyldige ska anmäla ändringar som har betydelse för rätten till anläggningsbesked. Det kan röra sig om både ändringar i kontrollsystemet och ändringar beträffande de anläggningar som biodrivmedlen kommer ifrån. Exempel på ändringar som ska anmälas är om den rapporteringsskyldige i begäran om anläggningsbesked uppgett att inköp endast sker från leverantörer som har anläggningsbesked, men sedan börjar köpa in biodrivmedel från andra leverantörer. Anmälan ska göras till tillsynsmyndigheten. Det framgår av förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen vilken myndighet som är tillsynsmyndighet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 §

Paragrafen är ny. Ett anläggningsbesked gäller tills vidare men ska kunna återkallas om förutsättningarna för beskedet inte längre uppfylls. Ändringar kan ha gjorts i kontrollsystemet eller i den rapporteringsskyldiges verksamhet som innebär att den rapporteringsskyldige inte längre är berättigad till ett anläggningsbesked. Ett beslut om återkallelse bör gälla omedelbart.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

7 kap.

3 a §

I *tredje stycket* uppställs, utöver det krav på ett hållbarhetsbesked som redan i dag gäller för avdragsrätt, också ett krav på att bränslet omfattas av ett anläggningsbesked. Anläggningsbeskedens omfattning och innehåll behandlas i avsnitt 5. En skattskyldig som inte har ett sådant besked medges inte avdrag och får alltså inte del av skattebefrielsen för de aktuella biobränslena. Detta gäller oavsett om den skattskyldige deklarerar motorbränsle som inte utgör livmedelsbaserade biodrivmedel enligt definitionen i 1 kap. 2 § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. Den skattskyldiges anläggningsbesked ska i sådant fall ändå säkerställa att denne har ett kontrollsystem för att skilja ut sådana livsmedelsbaserade biodrivmedel eller för att säkerställa att livsmedelsbaserade biodrivmedel överhuvudtaget inte hanteras.

Anläggningsbeskedet kommer att avse de bränslemängder som den skattskyldige begär avdrag för men kommer inte att identifiera vare sig specifika bränslemängder eller partier av vissa bränslen. Det är för att

medges skatteavdrag således, så vitt nu är i fråga, tillräckligt att den skattskyldige har ett anläggningsbesked och någon vidare koppling till de bränslemängder som redovisas i deklarationen behövs inte. Anläggningsbeskedet ska gälla tills vidare, dvs. tills det särskilt återkallas genom beslut av Energimyndigheten. Detta framgår av 3 a kap. 5 § lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. I förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen bör, som uttalats i avsnitt 4, införas en skyldighet för Energimyndigheten att underrätta Skatteverket om beslut om anläggningsbesked samt om återkallelse av sådana besked.

Någon materiell prövning av att kontrollsystemet i alla led av produktionskedjan faktiskt följs görs inte inom ramen för skattelag-stiftningen. Den uppgiften ingår i Energimyndighetens tillsyn av de rapporterings-skyldiga enligt lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och påverkar inte rätten till avdrag.

Hänvisningen till hållbarhetslagen har ändrats och anger endast i vilket kapitel bestämmelserna om hållbarhetsbesked finns.

3 c §

Se kommentaren till 3 a §.

3 d §

Se kommentaren till 3 a §.

4 §

Se kommentaren till 3 a §.